N°. 117. 1844.

BREDASCHE COURANT,

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk

NIEUWS-BLAD.

DONDERDAG 3 OCTOBER.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 30sten September.

De aangekondigde wapenschouwing van het garnizoen van Parijs door den koning, ter gelegenheid van het overbrengen der veroverde Marokkaansche vaandels naar het hôtel der Invaliden, heeft werkelijk gisteren plaats gehad. De koning, wien, volgens het *Journal des Débats*, het eerste denkbeeld toekomt van de militaire plegtigheid welke men van die overbrenging heeft gemaakt, is met zijne familie des middags op de Tuilerien aangekomen, en heeft toen bezigtigd de tent van den zoon des keizers van Marokko, die in den tuin der Tuilerien opgeslagen was, en alwaar de maarschalk *Soult*, de admiraal *Mackau*, de maarschalk *Gerard* en de graaf *Montalivet* den koning opwachtten. Z. M. is vervolgens te paard gestegen, vergezeld van de hertogen van *Nemours* en *Montpensier*, den hertog *Bernhard* van Saxen Weimar, oom van de hertogin *van Orleans*, en door een luisterrijken staf gevolgd, om de troepen in oogenschouw te nemen die op het binnenplein der Tuilerien en op de kaden geschaard stonden, onder het opperbevel van den luitenant-generaal *Sébastiani*. De infanterie stond in zes linien tegenover het kasteel, de kavallerie op de kaden. Nadat de koning de gelederen langs gereden had, heeft Z. M. zich voor het paviljoen de l'Horloge geplaatst en onderscheidene decoratien uitgedeeld, waarna hem de veroverde vaandels werden aangeboden, die door 28 onder-officiers uit de keurkompagnien der regimenten infanterie van het Parijsche garnizoen werden gedragen. Nadat de troepen vervolgens voor den Koning hadden gedefileerd, werden de vaandels in een groot vierkant opgenomen en daarna onder het geschal der trompetten van *Vive le Roi! vive la Reine! vive le Roi! vive la Reine! vive le Roi! vive la Reine!

vermits Keulen thans reeds met de steden aan de Oostzee in levendige handelsbetrekking staat, en aanzienlijke hoeveelheden brandewijn, hennep, koren, lijnzaad, potasch, teer en talk van daar trekt, terwijl wij lakens, katoenen en zijden stoffen, wijnen, enz. derwaarts zenden. Komen er later met Amerika handelsverdragen tot stand, dan zal de vaart ook derwaarts uitgestrekt worden. Wij kunnen aan deze onderneming niet dan heil en zegen toewenschen, en twijfelen ook niet aan een gunstigen uitslag, vooronderstelt, dat de regering haar krachtig ondersteunt. Voor Keulen is zij voorzeker hoogst belangrijk, maar niet minder voor de Oostzee-provincien, welker handel door het Russische verbodsstelsel bovendien zoo zeer benadeeld wordt. In zoo verre mag men ze dus ook als een vaderlandslievend werk beschouwen."

— Het paleis, hetwelk de familie *Rothschild* te Frankfort doet bouwen, zal allerprachtigst zijn. Er zal eene historische galerij der tijdgenooten worden aangebragt, wier portretten aan het penseel van den heer *Hens*, een' beroemden schilder te Munchen, zijn opgedragen: die der vorsten zullen *Hensel von Stephanau*, van den prins *von Metternich*, den graaf *von Kalkreuth* en den baron *von Kubeck* zijn reeds voltooid; zij zijn, zegt men, met groote kunstkenrigheid behandeld, en vooral van treffende gelijkenis.

In een Siameesch dorp brak tweemalen achter elkander brand uit. Een koopman, die schapen weidde, zocht ijverig naar de uitgebrande spijkers onder het puin, welke hij verkoopen wilde, om zich daarvoor snoeperijen aan te schaffen. De wachthebbende agent begon een gesprek met den jongen, ten gevolge waarvan eerstgenoemde op het denkbeeld kwam, dat de jongen zelf den brand wel kon gesticht hebben. Het voortgezet gesprek bragt den jongen zoo ver dat hij zich tegenspraak en bekentenissen aflegde, welke het maar al te zeker maakten, dat hij beide keeren het vuur aangelegd, have en goed, lijf en leven van een aantal menschen op het spel gezet had, alleen om eenige grossen koper oud ijzer te bekomen.

— De keizer van Rusland heeft ten nutte van Transkaukasië bevolen, dat er aan de Universiteit te Petersburg collegie zal gegeven worden over de Chinesche, Mantschoesche en Tartarische taal.

— Van de Turksche grenzen schrijft men, dat het plonjes tegen de opstandelingen in de moerassen van Telga is afgeloopen. De regtbank te Bucharest heeft den 5. Sept. de vijf beklaagden, waaronder *Descho*, ter dood veroordeeld, en de overige tot levenslange of kortere gevangenisstraf. Zij hebben allen ontkend, een opstand in Wallachije en Bulgarije te hebben bevoegd. Men verwachtte, dat de vorsten van Wallachije de doodstraf wel in eene gevangenisstraf zullen veranderen.

In de *Algemeine Zeitung* vindt men eenen zeer belangrijken brief omtrent de Chinesche aangelegenheden, gedagteekend Victoria, op het eiland Hong-Kong. Zie hier den uittreksel van dien brief:

In China, waarop zoo vele natien tegenwoordig het oog gevestigd houden, schijnen zich nieuwe gewigtige gebeurtenissen voor te bereiden. De nog naauwelijks met Engeland geëindigde oorlog heeft het Hemelsche rijk in eenen geheel nieuwen toestand tegenover de andere volken der wereld gebragt; het kan zich niet langer afgezonderd houden, en zich dus ook niet langer aan den invloed van den algemeenen voortgang onttrekken. Ondanks zich zelf, wordt het in den maalstroom der wereld medegesleept, en welke rol het daarin te spelen zal hebben, is niet te voorzien. Intusschen verspreidt er zich over geheel China eene onbeschrijfelijke spanning. Een ieder schijnt te verwachten, dat tegenwoordig onbestemde toestanden eene zekerheid biedt en zijn oog is op het gerigt, waar men de Chinezen zelve zijn bedacht voor nieuwe ontvangen, vooral met de Franschen en Amerikanen. Beide deze natiën hebben goedgevonden, ieder een talrijk gezantschap derwaarts te zenden, en door eene zeemagt te doen begeleiden, die te aanzienlijk is, om niet de aandacht te trekken. Vooral zijn de Franschen met eene groote magt komen opzetten, en evenwel zijn hunne belangen in China tot dus verre zeer gering, daar hun handel daarop bijna niet noemenswaardig is; men zoekt dus naar de reden, die hen tot eene zoo kostbare uitrusting bewogen mag hebben. Men tracht de geheime bedoelingen te raden, en stelt, als zeker, vast het niets minder betreft, dat het bezetten van eenig Chinesch eiland, of van eenige haven, of welgelegen streek aan de kust. Het onlangs te Chusan verschijnen van een Fransch oorlogschip de *Alcmène*, hetwelk zich bovendien op verdere punten vertoonde, heeft dit vermoeden niet weinig versterkt. De rijke en gegoede ingezetenen der zeesteden maken zich gereed, om op het eerste alarm landwaarts in te zullen wijken, en hunne bezorgdheid is zoo groot, dat de dollars met 50 tot 60 per cent premie tegen Chinesche koopmunt worden ingewisseld, ten einde elke overhaaste vlugt des te gemakkelijker te maken. Behalve de *Alcmène*, is hier ook nog een ander oorlogschip, de *Cleopatra*, en de aankomst der overige, met zoo menigen aangekondigde schepen wordt dagelijks te gemoet gezien. Wat verder het gevolg wezen zal, te weten, of het talrijk gezantschap werkelijk te Peking zal worden toegelaten en welke voordeelen het aldaar zal doen, zal de tijd moeten leeren.

» Het gezantschap van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, hetwelk den 24 Februarij te Macao is aangekomen, heeft zich tot dusverre daar blijven ophouden, zoo voorgegeven wordt, om nog meerdere schepen af te wachten. Er zijn wederkeerig laden nog twee kleine oorlogsvaartuigen aangekomen, maar of de bestemming van het gezantschap is, zich regtstreeks naar de Keizerlijke hoofdstad te begeven, weet men niet.

» De Keizer van China en zijn hof zouden tegen deze vreemde gezantschappen zeer vooringenomen zijn, en de welbekende Keizerlijke commissaris *Ki-ing* is, zoo men zegt, met geen ander doel naar Canton gezonden, dan om onderhandelingen met gedachte gezantschappen aan te knoopen, en derzelver reis naar Peking, het koste wat het wille, te voorkomen. Hij is reeds sedert eenige dagen te Canton aangekomen, en moet eene bijeenkomst met den gewezen gouverneur van Hong-Kong en met de heeren *Davis* en *Pottinger* hebben. Zijne volmagten moeten zeer uitgestrekt zijn, en daar hij als een zeer vredelievend man bekend staat, is er veel van zulk een' onderhandelaar te wachten, zoo de vorderingen van Frankrijk en van Amerika maar niet al te groot zijn!"

ENGELAND.

LONDEN, den 28sten September.

Brieven uit Windsor van gisteren melden, dat de koningin en prins *Albert* van hoogstderzelver uitstap in den namiddag aldaar terug verwacht werden.

Volgens de gemaakte schikkingen zal de koning der Franschen den 7den op engelschen bodem aankomen en den 8sten of 9den op Windsor. Een aantal aanzienlijke personaadjes en lieden tot de regering of het hof behoorende, zijn op het kasteel van Windsor genoodigd om bij de feesten tegenwoordig te zijn, die aldaar ter gelegenheid van de komst van den koning der Franschen zullen gegeven worden.

De Londensche bladen doen opmerken, dat Z. M. *Lodewijk Philips* de eerste Koning van Frankrijk is, die in vredestijd Engeland bezocht heeft. Koning *Jan* kwam te London, maar als gevangene van den Zwarten Prins; *Frans I* en *Hendrik IV* waren op het punt zich naar die hoofdstad te begeven, de eene om *Hendrik VIII*, de andere om *Elizabeth* te bezoeken, maar hebben nooit hun voornemen ten uitvoer kunnen brengen. *Lodewijk XVIII* en *Karel X* kwamen er als uitgewekenen; *Napoleon* als bannelling.

— Heden heeft in Guildhall de keus van den nieuwen lordmaire der hoofdstad plaats gehad. De aldermen *T. Wood* en *Gibbs* waren de beide voornaamste kandidaten. De laatste is verkozen geworden en heeft na zijne benoeming de kiezers willen toespreken voor de aan hem betoonde onderscheiding, doch zoowel het gejuich als het geschreeuw en uitgejouw der tegenpartij heeft hem belet het woord te voeren.

— Van goeder hand wordt het dezer dagen verspreid gerucht wedersproken, dat de admiraliteit last gegeven zou hebben, om alle oorlogsschepen van de noordelijke havens van China te verwijderen.

— De graaf *de St. Aulaire*, Fransche ambassadeur bij dit hof wordt aanstaanden Donderdag uit Parijs alhier terug verwacht.

— Vrij algemeen wil men weten, dat Hr. Ms. bewind stellig voornemens zou zijn, om voor het vervolg alle vreemde gezanten en zaakgelastigden, wier regeringen niet getrouwelijk al hare aangegane verbindtenissen met hare schuldeischers in Engeland nageleefd hebben, uit te sluiten van het hof en alle ministeriele partijen en bijeenkomsten.

— De heer *Isturiz* is nog niet verbannen, ontvlugt door *Corteno* of eene andere partijhoofden van de ayacuchos. Zij hebben dezer dagen beraadslaagd over den staatkundigen gang, dien zij zullen hebben te volgen. Het schijnt, dat men het eens is geweest, dat *Espartero* zijne volkomene onderwerping aan de Spaansche regering moet aanbieden, maar dat hij daarvoor ook in alle zijne titels moet hersteld worden, die hij vóór zijne verheffing tot het regentschap bezat. Men heeft te Madrid reeds den sluijer der vergeetelheid over zijn vorig gedrag gespreid, maar onder voorwaarde, dat hij nog eenigen tijd in den vreemde zal doorbrengen. *Espartero*, die best inziet, dat zijne onmiddellijke terugkeer in Spanje hem in eene valsche stelling zou plaatsen, heeft er in toegestemd en zal zijn verblijf te London eenige jaren verlengen, indien men hem gerogeld zijne toelagen voldoe. Zijnen medestanders is volle vergiffenis geschonken, die van nu aan vrij naar Spanje kunnen terugkeeren of in den vreemde blijven, in welk laatste geval zij van Spaansche gezantschappen dezelfde bescherming zullen genieten als de overige Spanjaarden.

— Ter beurze van heden 28 September waren de fondsen genoteerd: 3 pCt. gecons. 100, 100¼; Ned. 2½ pCt. 62 drie achtste; 5 pCt. 100⅞, ⅞; Spanje 24; 3 pCt. 35; Mexiko 37½.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 2den October.

Bij besluit van 27 September jl. n°. 64, heeft Z. M. tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd, den gepensioneerden kapitein *J. Thonhäuser*, belast met het toezigt over de

militaire huisgezinnen, in de stichtingen der Maatschappij van Weldadigheid gevestigd.

— Dezer dagen is tot titulair referendaris (zonder bezwaar der schatkist) bij het kabinet des Konings benoemd *L.* graaf *van Bylandt* kamerheer van Z. M.; zijnde voorts aan den adjunct-commies bij het zelve kabinet, *J. G. le Ratte*, de personele titel en rang verleend van commies, almede buiten bezwaar der schatkist.

— De milicien der ligting van 1841 en 1842, die sedert den 1sten der vorige maand de najaarsexercitiën hebben bijgewoond, zijn met den 1sten October van de onderscheiden korpsen waarbij zij stonden, naar hunne haardsteden teruggekeerd.

— Het *Provinciaal Dagblad* van dit gewest vermeldt, dat de heer *Carron du Villards*, doctor in de geneeskunde en oogheelkundige bij het Sardinische leger, die onlangs door Z. M. onzen koning benoemd is tot kommandeur van de orde der Eikenkroon en gedecoreerd met de groote gouden medaille van Pruissen, voornemens is om na de provincie Gelderland bezocht te hebben, zich naar Noord-Braband te begeven, ten einde den lijders aan oogkwalen, vooral die aan het cataract en het scheel zien laboreren, zijne hulp aan te bieden.

— Men heeft de vraag voorgesteld of de uittreksels uit de acten van overlijden, die, overeenkomstig art. 50 van het burgerlijk wetboek, naar elders moeten worden verzonden, *al* dan *niet* op zegel behooren te worden geschreven, en voorts, in geval dezelve aan het zegelregt onderworpen zijn, welke gemeente alsdan gehouden is, daarvan de kosten te dragen, namelijk de gemeente, alwaar dezelve vervaardigd, dan wel de gemeente ten behoeve van welke zij worden afgegeven. Het eerste gedeelte dezer vraag is toestemmend beantwoord, terwijl het, ten opzigte van het tweede gedeelte, aan de gemeente-besturen facultatief wordt gelaten, om de zegelregten al dan niet zelve te voldoen.

— Dezer dagen is door de kalkbranders van Kampen, aan de Dedemsvaart, van Zwartsluis en van Hasselt, een adres aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal toegezonden, waarin zij te kennen geven, dat, met betrekking tot het fabrikaat den kalkbranderijen, de leer van bescherming, en gelijkheid van aanspraak daarop, ten eenemale verloochend is in haar ontwerp, en men zich bitter te leur gesteld vindt in de hoop, dat nu eindelijk de tijd was aangebroken, die den geheelen ondergang der kalkbranderijen zou verhoeden, welke zij met rassche schreden te gemoet gaan. In het ontwerp is een regt van invoer voorgesteld van 35 *cents* op de tien mud geleschte kalk, en van *f* 1 per 10 mud ongeleschte kluitkalk. Deze maatregel is, naar de adressanten opmerken, zoo onbeduidend, dat die van geenen invloed hoegenaamd zijn kan en den naam van beschermend regt niet kan dragen; zoodat men nog liever zou zien eene geheele vrijstelling; wijl dan ook de schaduw van den schijn wegviel, dat men dezen tak van ons volksbestaan behouden wilde, en men spoediger daarop dan zou terugkomen. Bovendien heeft men den kalksteen geheel onbelast gelaten, waarvan het gevolg zal zijn, ook bij eene hoogere belasting van de kalk, dat de steen vrij ingevoerd en binnen 's Lands gebrand zal worden.

De adressanten betoogen, dat onze kalkbranderijen, onder de tegenwoordige omstandigheden, te gronde gaan. Vele worden of zijn reeds afgebroken, andere staan werkeloos, en dat de meesten dragende worden gehouden, is het uitvloeisel van de hoop, die steeds levendig bleef, op eene betere toekomst.

De adressanten deelen mede, dat Overijssel thans nog 46 ovens die ieder bij een goed vertier twee en twintigmaal kunnen gestookt worden, en dus in het jaar verbranden 1,214,400 tonnen lurt en 404,800 muddeu schelpen. Wanneer men nu uit dit cijfer van Overijssel eene gevolgtrekking maakt tot geheel het Vaderland, dan zal men het belang gevoelen, hetwelk de Natie er bij heeft, dezen tak van ons volksbestaan niet te laten verloren gaan. Dit te gedoogen, zou een misslag zijn van de Hooge Regering en de Wetgevende Kamers; het zou strijden met het begrip eener goede staatshuishoudkunde. Het fabrikaat toch vordert geene andere grondstoffen dan die onze eigen bodem oplevert, schelpen en turf, die, zonder dit verbruik weinig of geene waarde bezitten, en die als artikelen van het voortbrengend vermogen van ons Land dus geheel zouden verloren gaan.

Zij bevelen ten slotte op het nadrukkelijkst aan de Staten-Generaal de belangen aan van honderden van de talrijke klasse der schelpvisschers, der arbeiders, der kleinschippers, van den landbouw en dienvolgens van de vaderlandsche nijverheid in het algemeen, en zij smeeken Hun Edel Mogenden, in overeenstemming met de Hooge Regering, bij wijziging van het voorgedragen ontwerp van wet, een invoerregt te willen doen vaststellen op de ongeleschte kluitkalk van *f* 5 per tien mud, op de geleschte kalk van *f* 1.70 en op den kalksteen naar evenredigheid.

— Uit Amsterdam schrijft men, dat Maandag ll. het tweede droogedok, sedert een paar dagen geplaatst in het Westerdok, nabij de Zandhoeksbrug, in werking gekomen is, door het opnemen van een groot driemastschip, hetgeen aan de verwachting volkomen heeft beantwoord.

— Het getal studenten gedurende het rectoraat van den hoogleeraar *G. J. Meijer* tot op heden bij de hoogeschool te Groningen ingeschreven, bedraagt 63; namelijk: 4 in de letteren; 30 in de regten, 15 in de geneeskunde, 2 in de wis- en natuurkunde, 12 in de godgeleerdheid.

— Burgemeester en Wethouders van 's Gravenhage hebben voorloopig ter kennis gebragt van de kunstenaars en bevorderaars der beeldende kunsten, dat er wederom in den loop der maand Mei 1845, in overeenstemming met vroeger gemaakte bepalingen, eene algemeene tentoonstelling van schilderijen en verdere kunstalokken van levende meesters, zoo binnen als buiten het rijk gevestigd, te 's Hage zal gehouden worden; zullende later een programma daarvan worden bekend gemaakt.

— Uit 's Hage schrijft men van den 30sten September:

» Het dagblad *le Temps* in deze residentie in de Fransche taal uitkomende, zal met den 1. October ophouden te bestaan. In deszelfs voorlaatste nommer gaf dat blad eene ongunstige beschouwing van den publieken geest in Nederland, en zeide onder anderen: *la Hollande a eu son temps.* Met 1. October zullen deze woorden in zekeren zin zijn bewaarheid; men zal alsdan kunnen zeggen: LA HOLLANDE A EU SON TEMPS!"

— Uit Venlo schrijft men van den 28sten:

»Deze week hebben in onze nabijheid de gewone herfstmanoeuvres der pruissische troepen van de naastbijgelegene vestingen plaats gehad. Zoo zagen wij den vorigen zondag een dertigtal officieren dier troepen binnen onze wallen, waaronder een kolonel en vijf majoors. Deze heeren zijn door de officieren van ons garnizoen met hartelijkheid ontvangen. Onze waardige kommandant, de HEdGestr. heer kolonel *Heijermans* heeft hun doen zien al wat hun belang kon inboezemen. Over alles wat zij zagen en hoorden, betoonden zij de grootste tevredenheid en konden niet genoeg roemen de netheid en zindelijkheid welke zij in onze kasernen waarnamen.

»Gisteren gaven die heeren een bal in het nabijgelegene Kaldenkirchen, waarbij zij de heeren officieren van ons garnizoen noodigden, en eenigen die daarvan mogten gebruik maken, met aandrang verzochten, om op den 15den October eerstkomende, den verjaardag des konings van Pruissen, hetzij te Wezel, hetzij te Dusseldorf aan de feestelijkheden van dien dag te komen deelnemen."

— In de *Provinciale Friesche Courant* leest men, onder dagteekening van den 27sten dezer:

» Men meldt ons van de noordelijke zeekust, dat de Oostersche eendvogels, in onderscheidene soorten, reeds dezer dagen in ongeloolelijk groote scholen van duizenden en honderdduizenden, op de wadden zijn aangekomen en in grooten getale in de kooijen gevangen worden.

» Het is bekend, dat deze trekvogels, die van uit de verste noordoostelijke streken komen, bij aannaderende nijpende koude en bij aanwezige voret, enkele malen in zoo grooten getale aan onze kusten worden gezien, gelijk zulks slechts nog in de buitengewoon strenge winters van 1823, 1829 en 1830, maar nimmer heeft men er van gehoord, dat deze dieren zich zoo vroeg bij scholen, en wel bij zulke buitengewoon groote scholen, alhier vertoonen. Waaraan men dit vreemd verschijnsel hebbe toe te schrijven, en of men uit hunne vroege aankomst, met betrekking tot het aanstaand winter-saizoen eenige gevolgtrekking maken kan, is ons onbekend, en laten wij gaarne aan de natuuronderzoekers over."

— Tot vermijding van vervalschingen, die bij den verkoop van hollandschen haring, in tonnetjes, reeds zijn voorgekomen, heeft het ministerie van koophandel te Petersburg noodig geoordeeld voor te schrijven, dat de tonnetjes voortaan bij de tolkantoren met een dubbelen zegelstempel voorzien zijn, namelijk op het bovenste en onderste bodemstuk; welke stempels door middel van een door de hoepels getrokken ijzerdraad vereenigd zijn, zoodat de minste poging tot vervalsching terstond door beschadiging van het zegel zigtbaar wordt.

— In een reeds vroeger vermelden brief uit Gibraltar van den 14den September, die door een Parijsch ministerieel blad wordt medegedeeld, leest men:

» Voorzeker is er geene mogendheid op de wereld, die met vrucht een aanval zou kunnen doen op deze rots, waar sedert eeuwen alle middelen van verdedigiog opeen zijn gestapeld, en waar de natuur zoo veel gedaan heeft om de plaats onneembaar te maken. De Engelschen alleen schijnen hieraan te twijfelen, en dagelijks laten zij nieuwe kostbare kosten nieuwe werken rondom deze rots aanleggen. Gibraltar is de parel hunner maritime bezittingen; zij verheffen zich er op en in hunne pogingen ten behoeve daarvan hebben zij zekere overdrijving. Gibraltar is, zoo als men weet, slechts aan zeer smalle landengte, die twee kilometers lang en een kilometer breed is, aan het vasteland verbonden. Die landengte vormt [illegible] tusschen Spanje en Gibraltar. In 1782 [illegible], destijds graaf van Artois, deel was komen nemen aan de laatste aanvallen der Spanjaarden tegen Gibraltar, drongen deze tot aan den voet der rots door;

maar de Spanjaarden zelven geloofden niet, dat zij van deze zijde de stad ooit zouden kunnen nemen. De rots is hier bijna loodregt. De Engelschen hebben er op 100, 200, 500 en tot op 1000 meters hoogte, batterijen van grof geschut aangelegd, die de eene boven de andere in de rots zijn uitgehouwen en alzoo natuurlijk geheel bomvrij zijn. Men kan de poort, die van geduchte versterkingen voorzien is, niet anders genaken dan langs eene landtong, waar niet meer dan vier man naast elkander kunnen gaan, en die de Engelschen, wanneer zij het goedvinden, onder water kunnen zetten. Aan de zeezijde is de rots, ten oosten, ongenaakbaar. Ten zuiden en ten westen, waar de toegang gemakkelijker is, wordt zij door al de middelen verdedigd, die de kunst heeft kunnen uitdenken. Daar bevindt zich de stad. Al de openbare inrigtingen, de hospitalen, de kazernen zijn aan die zijde gelegen; de Engelschen hebben daar ontzaggelijke werken laten uitvoeren; er zijn wegen in de rots uitgehouwen, die zich over hare geheele westelijke zijde tot aan den top uitstrekken. Op de boorden der rots zijn zeer sterke muren gebouwd, van een groot aantal stukken voorzien, die in alle rigtingen en op alle genaakbare punten kunnen werken. Thans arbeidt men nog aan wallen, voornamelijk tusschen de twee bovenden, kostbare werken, die mede door een groot aantal stukken geschut verdedigd worden. Overal worden de borstweringen verhoogd, de muren zwaarder gemaakt, kasematten aangelegd, even als of men morgen een beleg of een bombardement verwachtte. Men heeft mij verzekerd, dat in 1823, toen de Engelschen te Gibraltar eene wijkplaats verleend hadden aan de uitgewekene Spanjaarden, dezen eene zamenzwering gesmeed hadden om zich bij verrassing van de stad meester te maken. Dit was een ijdel droombeeld. Geene onderneming van dien aard zou kunnen gelukken: de bezetting is altijd in de kazernen, die wezenlijke sterkten zijn, op hare hoede; de waakzaamheid is hier buitengewoon; nergens bovenden is de politie beter. Hoewel hier lieden van alle natien zijn, en men er alle talen der wereld hoort spreken, zijn er bijna geen voorbeelden van diefstal of van eenige ongeregeldheid.

„Het is deze rots, waar de sluikhandel zijnen hoofdzetel heeft, waarvan de nadeelige werking zich langs de geheele kust van het Schier-eiland uitstrekt. De sluikhandel is het bedrijf en het eenige middel van bestaan van meer dan de helft der bevolking van Gibraltar; hij is tevens de voorname en voortdurende oorzaak van de rampen die Spanje treffen; hij doodt de nijverheid en ontzenuwt den echten handel; hij is nadeelig voor de zedelijkheid van het volk, maakt het leger en de burgerlijke ambtenaren vatbaar voor omkooping; hij verhindert der regering om de financiën des rijks op eene afdoende wijze te regelen. God geve, dat hij niet een onoverwinnelijke hinderpaal zij voor de wedergeboorte van Spanje! De overheden en inwoners van Gibraltar zijn het verwonderlijk goed met elkander eens in deze wezentlijke zamenzwering tegen het welzijn van een naburig en dikwijls bevriend land. Alle handelsondernemingen zijn hier dan ook met een digten sluijer bedekt. In het laatst verloopen jaar zijn er 1429 schepen onder eene bepaalde vlag in de haven binnengeloopen, maar de overheden beweren, dat er slechts tien of twaalf naar Gibraltar bestemd waren, en ontkennen alzoo systematisch, dat daar een registreeksche handel bestaat. Om hier geheim van de onderpemingen der sluikhandelaars te begunstigen, maken de overheden noch de namen, noch de vlaggen, noch de ladingen, noch de bestemming der inkomende schepen bekend. Bovendien bestaat er, onder de bescherming van het geschut van Gibraltar, eene onbemerkte geheimzinnige scheepvaart, wier waren aard de nacht en de duisternis verbergen bouden. De scheepjes, die daartoe gebruikt worden, meten tien of twaalf ton; hunne zeilen hebben den vorm van een driehoek. Deze scheepvaart wordt onder Engelsche, Portugesche, Spaansche, Sardinische, of Toskaansche vlag gedreven. Eene behendelijk voor de dienst der plaats bestemde oorlogsmacht zou gewis deel aan deze ondernemingen. Men waakt gewoonlijk met de ontklaring, tot de poorten gesloten zijn. Eenige oogenblikken voor het gewone avond-kanonschot gelost wordt, heerscht eene buitengewone bedrijvigheid in de straten nabij de haven en op de kaaijen zelven. Men laadt slechts op dat uur, opdat de Spaansche verspieders geen bericht konden kunnen geven aan het douanebestuur. Bij voorkeur kiest men de nachten, wanneer de maan niet schijnt en het weder stil is. Tien, vijftien of twintig personen gaan in eene sloep, zorgen voor schip en zeilen. Wanneer het ontladen op zee plaats heeft, begeven zich de scheepjes buiten Gibraltar naar de bepaalde plaats en leveren daar de lading aan boord, om die aan de kustwachters, wanneer deze mogten komen inspecteren, te verkoopen; want dikwijls nemen deze smokkelaars uit voorzorg ladingen voor de eene of andere haven van Spanje in, waarvan het alle bepalingen der scheepvaart in acht genomen waren. Wanneer het ontladen op eene landingsplaats geschiedt, draagt men zorg, om aldaar eerst na de sluiting van het bureau van gezondheid aan te komen."

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (1 *October*) was de notering: Ned. 2½ pCt. 62½; 3 pCt. 75¾; 5 pCt. 99 dert. zest.; O.I. Leening 4 pCt. 97¼; Amort.-Syndic. 4½ pCt. 99 drie achste; 3½ pCt. 90; Handelm. 149¼; Haarlemmermeer 109; Aand. Rijn Spoorweg 104; id. Holl. Spoorw. 101; Spanje 20¾; Ouderwet 19⅝; 3 pCt. 35½; Coupons Andoips 25 drie zest.; Passive 6 drie zest.; Fr. Uitgest. 7 elf zest.; Portug. te Lond. 2½ pCt. 48 drie achste; Rusland 108⅜; 4 pCt. bij Hope 92 drie achste; dito bij Stiegl. 91¾; Inschr. in Assign. 6 pCt. 74¼; Certif. van dito 75½; Aand. Polen 168½; Amerika Bankact. 7 drie achste.

ASSAUT D'ARMES.

Op *Zaturdag den* 5. *October* 1844, zal in de Zaal van den Schouwburg te *Breda*, door de Meesters van het 8e Regement Infanterie en van het 2e Regement Artillerie een ASSAUT D'ARMES gegeven worden. Bij afwisseling zal zich de HOORNMUZIJK doen hooren. Aanvang des avonds te 7 ure. Entrée 40 Cents.

VAN GEEST,
ALLES,
HARDY.

MANUFACTUREN EN MODES,

Veemarktstraat, D, 138 en 139.

W. MORLEY neemt de vrijheid te berigten op nieuw eenige exquise ARTIKELEN voor DAMES en HEEREN te hebben ontvangen, zoo wel voor dit als het aankomende Saizoen geschikt.

BLOEDZUIVERING.

De geconcentreerde SIROOP VAN SALSAPARILLA, bereid door QUET, Apotheker te *Lyon*, wordt door alle Geneesheeren voorgeschreven als een voortreffelijk ZUIVERINGS- en ZWEETMIDDEL in de behandeling van de Syphilitische Ziekten, van den Dauwworm en andere Huidziekten, van de Jichtkwalen en Rhumatieke Ongesteldheden, en bij alle scherpte en ontstekingen in het bloed. Het voorschrift wegens het gebruik in 12 bladzijden. Het Depot is te *Breda* bij den Apotheker H. J. VAN DEN GOORBERGH, en in al de voornaamste steden van Nederland.

AANBESTEDING
VAN
PATENT-OLIE.

De Raad van Administratie der Koninklijke Militaire Akademie zal, op Donderdag den 10 October 1844, des middags ten 12½ uren, aan den minst inschrijvenden

AANBESTEDEN:

De levering van de benoodigde hoeveelheid PATENT-OLIE, van de beste qualiteit, gedurende het tijdvak van 1. November aanstaande tot den 31. October 1845.

De Billetten van inschrijving (welke op zegel moeten geschreven zijn) kunnen tot op den dag der Aanbesteding, in eene daartoe op het Bureau van den Raad voornoemd geplaatste bus gestoken, en aldaar tevens inzage van de Condition genomen worden.

BREDA, den 21. September 1844.

M. F. B. VAN NAERSSEN, Notaris te *Breda*, zal ten verzoeke der Administratie der Artillerie in garnisoen te *Breda*, op *Vrijdag den* 4. *October* 1844, des voormiddags ten 10 ure, in het Logement *De Stad Diest*, op den Haagdijk te *Breda*, aan de meestbiedenden om *Contant Geld* publiek VERKOOPEN:

16 op reform gestelde IJZER- en RIJPAARDEN,

welke ter plaatse voornoemd, een uur voor de Verkooping voor een ieder zullen zijn te bezien.

VERKOOPING
VAN
VASTE GOEDEREN.

De Notaris JOHANNIS ALDER, residerende te *Bergen-op-Zoom*, zal binnen dezelve Stad, op *Vrijdag den* 11. *October* 1844, VEILEN, en op *Vrijdag den* 25. *October* daaraanvolgende finaal in percoelen of massa, VERKOOPEN:

Eene Kapitale HOEVESTEDE, met omtrent 40 Bunders ZAAI- en WEILAND en HAKHOUT, gelegen onder de Gemeenten *Wouw* en *Kruisland*, nabij *Bergen-op-Zoom*, in huur bij MARIJN DE GREEF voor *f* 473,— 's jaars, aankomende de Erfgenamen van Vrouwe CATHARINA RIJKSE SWAAN, in leven Weduwe van den Wel-Edel Gestrengen Heer HUGO CORNELIS DE GROOT.

Nadere informatiën te bekomen met *vrachtvrije Brieven*, aan Kantore van bovengemelden Notaris.

ZIET HET VOORT.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.